

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.531 van 31 mei 1999
in de zaak A. 48.387/IX-491.**

In zake : Fernand BOLKAERTS,
wonende te SINT-TRUIDEN-ZEPPEREN,
Tereykenstraat 57

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Fernand BOLKAERTS, eerste controleur bij het ministerie van Landbouw, op 25 september 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het ministerieel besluit van 23 april 1992 waarbij Stephan VERSTRAETE en Jacky DE WALSCHE, eerste controleurs bij het ministerie van Landbouw worden bevorderd tot eerste hoofdcontroleurs met ingang van 1 december 1991 en van de weigering verzoeker een nieuwe beoordeling toe te kennen met als impliciet gevolg daarvan de weigering zijn kandidatuur in behandeling te nemen en hem te bevorderen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat J. FRANSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Met een nota van 2 december 1991 wordt aan het personeel van het Bestuur van Land- en Tuinbouw meegedeeld dat in die administratie twee betrekkingen van eerste hoofdcontroleur (rang 24) vacant verklaard worden voor bevordering door verhoging in graad.

1.2. Verzoeker alsmede S. VERSTRAETE en J. DE WALSCHE stellen zich kandidaat, samen met nog vier andere gegadigden.

1.3. Op 30 januari 1992 wordt aan verzoeker meegedeeld dat S. VERSTRAETE en J. DE WALSCHE worden voorgesteld voor bevordering.

1.4. Op 7 februari 1992 dient hij een bezwaarschrift in tegen deze voordracht. Hij voert aan dat hij van de kandidaten die in aanmerking komen de grootste graadanciënniteit heeft en dat hij, hoewel hij op 26 september 1991 een nieuw signalement heeft aangevraagd voor de periode van 1 september 1990 tot 31 augustus 1991, dat nieuw signalement niet heeft ontvangen.

1.5. Op 9 april 1992 wordt hem het volgende geantwoord :

"Om een nieuwe beoordeling te krijgen waarmee rekening kan gehouden worden in de aan gang zijnde procedure tot bevordering tot de graad van hoofdcontroleur (rang 24) had U, overeenkomstig de artikelen 3 § 2, 4e lid en 11, le lid van het K.B. van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en loopbaan van het Rijkspersoneel uw aanvraag voor een nieuw signalement vòòr 31 augustus 1991 moeten indienen. Aangezien U uw aanvraag voor een nieuwe beoordeling slechts ingediend heeft op 26 september 1991 kan er U slechts een nieuw signalement worden toegekend vanaf 1 september 1992. Uw huidig signalement (= goed) blijft dan ook behouden. Ik vestig er trouwens uw aandacht op dat het aanvragen van een nieuw signalement niet afhankelijk is van het al dan niet bestaan van een dienstnota".

1.6. Met een nota van 14 april 1992 wordt het benoemingsdossier aan de minister toegestuurd. In die nota worden de kandidaten gerangschikt overeenkomstig de bepalingen van "artikel 33, § 2, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel en van artikel 63, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel". Over zijn bezwaar wordt in die nota gesteld dat verzoeker zijn vraag voor een nieuwe beoordeling te laat heeft ingediend en dat het dan ook niet mogelijk is een nieuwe beoordeling toe te kennen voor de periode tot 31 augustus 1991. Overeenkomstig de hogervermelde bepalingen wordt hij dan ook ingevolge zijn signalement

"goed" gerangschikt na de kandidaten met het signalement "zeer goed".

1.7. Bij ministerieel besluit van 23 april 1992 worden Stephan VERSTRAETE en Jacky DE WALSCHE bevorderd tot eerste hoofdcontroleurs met ingang van 1 december 1991. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.8. Verzoeker wordt van die beslissing op de hoogte gebracht met een brief van 27 juli 1992.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de vordering tot vernietiging van de weigering om verzoeker een nieuw signalement toe te kennen laattijdig is; dat zij hierbij stelt dat verzoeker van die weigering op de hoogte was gebracht met een brief van 9 april 1992;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie voorhoudt dat de brief van 9 april 1992 "niet kan beschouwd worden als een definitief bericht houdende hem herziening van zijn signalement te geven" en dat dit bericht "bij hem niet de mogelijkheid (opende) welkdanig bezwaar in te stellen en (...) eerder (strekt) tot antwoord betreffende een andere zaak";

2.1.3. Overwegende dat de brief van 9 april 1992 aan verzoeker gestuurd een antwoord is op zijn bezwaar tegen de voordracht van S. VERSTRAETE en J. DE WALSCHE; dat hij in zijn bezwaarschrift tegen die voordracht ook

uiteenzet dat hij op 26 september 1991 een nieuw signalement heeft gevraagd en dat er nog steeds geen gevolg aan die vraag is gegeven; dat als antwoord hierop in de brief van 9 april 1992 aan verzoeker duidelijk wordt gemaakt dat die aanvraag niet kan leiden tot de toekenning van een nieuw signalement en dat zijn "huidig" signalement behouden blijft; dat die brief bijgevolg de weigering inhoudt om zijn signalement te herzien; dat aangezien verzoeker geen bewijs aanbrengt dat de brief hem niet binnen de normale termijn heeft bereikt het beroep tegen die weigering kennelijk laattijdig is en afgewezen wordt als niet ontvankelijk;

3. Over de grond van de zaak.

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending van de artikelen 3, § 2, 4°, en 11 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel aanvoert, omdat volgens hem ten onrechte wordt gesteld dat zijn aanvraag tot herziening van zijn signalement laattijdig zou zijn; dat hij in een tweede middel aanvoert dat door de weigering hem een nieuw signalement te geven zijn rechtmatige aanspraken op een bevordering miskend zijn en dat de procedure diende te worden opgeschort totdat er uitsluitel kwam omtrent dat signalement;

3.2. Overwegende dat aldus de twee door verzoeker aangevoerde middelen steunen op de beweerde onwettigheid van de weigering tot de toekenning van een nieuw signalement; dat zoals hiervoor besproken in 2.1.3. de weigering van verzoekers verzoek om een signalement te

krijgen niet meer aanvechtbaar is zodat de door verzoeker ingeroepen middelen als gevolg daarvan niet tot vernietiging kunnen leiden; dat bij ontstentenis van rechtens deugdelijke middelen het beroep ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig mei 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.